

ΑΛΙΣΑΧΝΗ

Πρώτα πλάνα- σύντομα- χωρίς αφήγηση:

1.Κοντινό πλάνο: γυμνά γυναικεία πέλματα περπατούν στην άμμο.

2. Από τα πέλματα η κάμερα ανεβαίνει και μας αποκαλύπτει μία μακριά φαρδιά πολύχρωμη φούστα που βρέχεται στο κύμα, την πλάτη γυναίκας με μακριά μαλλιά.

3. Γενικό πλάνο: η κάμερα ανοίγει σε γενικό πλάνο όπου φαίνεται ολόκληρη η γυναίκα από πίσω να περπατά.

4. Πλάνο με drone όπου απομακρύνεται από τη γυναίκα προς τη θάλασσα μέσα και όταν επιστρέφει με ταχύτητα πάνω από τη θάλασσα προς την αμμουδιά, βλέπουμε τη γυναίκα καθισμένη και γύρω της σε κύκλο καθισμένα ή ξαπλωμένα παιδιά που ακούν την αφήγηση της. Ο κύκλος της αφήγησης μπορεί να είναι στην αμμουδιά ή στα βράχια αριστερά στην παραλία:

Voiceover στο πλάνο του drone «Μια φορά κι έναν καιρό στην απέραντη, γαλάζια θάλασσα ζούσε και τραγουδούσε μία γοργόνα, που τη λέγαν»

5. Κοντινό Πλάνο: ένα χέρι γράφει στην υγρή άμμο τη λέξη «Αλίσάχνη»

7. Πλάνο: πρόσωπα κοριτσιών στον κύκλο που ακούνε την ιστορία.

« Ήταν όμορφη σαν όλες τις γοργόνες, είχε γλυκιά φωνή σαν όλες τις γοργόνες,»

8.Πλάνο: τα παιδιά φτιάχνουν στην άμμο την Αλίσάχνη με το δικό τους τρόπο, αφήνουν τη φαντασία και δημιουργικότητα τους να εκφραστεί και να δημιουργήσει. Κοντινά και μεσαία πλάνα.

«μόνο που ήτανε μικρή, πολύ μικρή και αφηρημένη, πολύ αφηρημένη!!!»

9. Κοντινό Πλάνο στο πρόσωπο της Λένιας μέσα στον κύκλο της αφήγησης που δείχνει βαριεστημένη.

« Η Αλίσάχνη βαριόταν να...»

10. Πλάνα κοντινά και μεσαία στα κορίτσια μέσα στον κύκλο όπου στρέφονται η μία προς την άλλη και αρχίζει η μία να χτενίζει και να στολίζει τα μαλλιά της άλλης.

«... χτενίζει όλη μέρα τα μακριά της μαλλιά, όπως έκαναν συνήθως οι αδελφές της, να ψάχνει μαργαριτάρια για να τα στολίζει, να κάθεται και να ονειρεύεται.»

11. Πλάνο: Η Λένια σηκώνεται και φεύγει από την παρέα. Περπατάει μόνη της δίπλα στη θάλασσα, ανεβαίνει-κατεβαίνει σε βραχάκια. Βρίσκει ένα καβουράκι, ρίχνει μέσα στη θάλασσα ένα ψαράκι ζωντανό, μαζεύει βότσαλα ή κοχύλια.

«Αυτή αγαπούσε πολύ να ταξιδεύει με τα ρεύματα του βυθού, να ρωτάει, να μαθαίνει, να ανακαλύπτει, να βοηθάει όλα τα άλλα πλάσματα του βυθού.»

12. Κοντινό πλάνο: Το πρόσωπο της Λένιας με έκφραση θλίψης να κοιτάζει τη θάλασσα.

«Τον τελευταίο καιρό όμως η Αλισάχνη, εκτός από αφηρημένη ήταν και πολύ πολύ στενοχωρημένη.»

13. Πλάνο: πλαστικές σακούλες να κινούνται μέσα στη θάλασσα. Μπουκάλια να πλέουν στην επιφάνεια της. Νεκρά μικρά ψάρια να τα ξεβράζει η θάλασσα.

14. Πλάνο: η ζωγραφισμένη Αλισάχνη στην άμμο που αλλάζει η έκφραση της και από χαμογελαστή είναι θλιμμένη, καθώς το κύμα φέρνει κοντά της πλαστικές σακούλες.

«Κι αυτό, γιατί οι άνθρωποι είχαν βαλθεί να χαλάσουν τον παράδεισο της, τη γαλάζια θάλασσα. Τα διάφανα νερά είχαν γεμίσει πλαστικές σακούλες. Λευκές ή γαλάζιες έμοιαζαν με το νερό και καθώς μάλιστα σχιζόταν σε πολλά μικρά κομμάτια οι φίλοι της, τα πολύχρωμα ψαράκια, μπερδεύονταν κι έτρωγαν το λεπτό πλαστικό υλικό τους, αρρώσταιναν μετά και πέθαιναν.»

15. Πλάνο: Η Γυναίκα συνεχίζει την αφήγηση. Εκφράσεις και αντιδράσεις απογοήτευσης και στενοχώριας από τα παιδιά που την ακούνε σε κύκλο.

«Μα το ίδιο πάθαιναν κι οι φώκιες, τα δελφίνια κι άλλα υπέροχα πλάσματα του βυθού, που πια κινδύνευαν όχι μόνο από τις πλαστικές σακούλες, μα κι από ένα σωρό άλλα πλαστικά αντικείμενα που κατέληγαν στη θάλασσα:»

16. Πλάνο: καλαμάκια και γόπες στην άμμο.

«: καλαμάκια, δακτύλιοι από μπουκάλια, μα και γόπες από τσιγάρα.»

17. Πλάνο: Η γυναίκα συνεχίζει την αφήγηση

«Η Αλισάχνη αποφάσισε λοιπόν να κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να αλλάξει αυτή τη τραγική κατάσταση.»

18. Πλάνο: Η Λένια να μαζεύει σκουπίδια από την παραλία δίπλα στη θάλασσα μόνη της.

«Κάθε μέρα λοιπόν αφιέρωνε πολλές ώρες να μαζεύει σκουπίδια από τη θάλασσα. Μα καθώς όμως ήταν πολύ μικρούλα, μικρό ήταν και το αποτέλεσμα της προσπάθειας της.»

19. Πλάνο: Η Χαρά βουτάει στη θάλασσα. Μακρινό πλάνο στην αρχή για να μη φαίνεται το ύψος της. Πλάνο με droneόπου να φαίνεται το μακροβούτι της Χαράς. Το πλάνο αυτό μπορεί να γίνει από βάρκα.

« Δεν το έβαζε όμως κάτω! «Έστω κι ένα μπουκάλι ή μία σακούλα να βγάσω από τη θάλασσα κάθε μέρα» συλλογιζόταν «κάποιο μικρό ψαράκι θα σωθεί!»

20. Πλάνο: Υποβρύχιο πλάνο η Χαρά να μαζεύει μία σακούλα.

«Ένα πρωινό η Αλισάχνη ήταν πολύ απασχολημένη στην προσπάθεια της να καθαρίσει ένα κοράλλι από μία πλαστική σακούλα που είχε μπλεχτεί στα ντελικάτα κλαδιά του.»

21. Πλάνο: Η ζωγραφισμένη Αλισάχνη πάνω στην άμμο και μία σκιά να την καλύπτει.

« Τραγουδούσε ένα μελαγχολικό τραγούδι, όταν μία σκιά την κάλυψε. «Μάλλον κάποιο καράβι θα είναι πάλι στην επιφάνεια» μονολόγησε και δεν έδωσε σημασία.»

22. Πλάνο: Τα αγόρια να φτιάχνουν τον καρχαρία στην άμμο. Πλάνο κοντινό στον ζωγραφισμένο πάνω στην άμμο καρχαρία

«Άκουσε όμως ένα ξερόβηχα και γύρισε να δει ποιος είναι. Ένα μεγάλο ψάρι την κοίταζε με περιέργεια. Ήταν ένας νεαρός μεγάλος καρχαρίας.»

23 Πλάνο: με droneαπό ψηλά ο Δημήτρης να κυνηγάει τα παιδιά στην παραλία και αυτά να σκορπίζουν. Κοντινό πλάνο στα πόδια τους να τρέχουν και να σκορπίζεται η άμμος.

«Είχε ξεκινήσει τη μέρα του τρομάζοντας μυριάδες πολύχρωμα ψαράκια κουνώντας με δύναμη την ουρά του.»

24. Πλάνο: η Μαρίνα τρέχει τρομαγμένη. Κοντινό πλάνο στο πρόσωπο της όπου φαίνεται η αγωνία της. Μπαίνει μέσα σε βράχια και κρύβεται.

«Είχε κυνηγήσει μία μικρή φώκια που για να γλιτώσει τρύπωσε στο άνοιγμα ενός βράχου κι ακόμη χτυπούσε σα τρελή η καρδούλα της από την τρομάρα που πήρε.»

25. Πλάνο: πάλι με droneόπου αυτή τη φορά ο Δημήτρης είναι ολομόναχος στην παραλία= η απομόνωση-μοναξιά αυτού που κάνει bullying. Κοντινό πλάνο: ικανοποίηση στο πρόσωπο του.

«Κι ενώ έψαχνε να βρει το επόμενο θύμα του για να διασκεδάσει, άκουσε από μακριά το γλυκό τραγούδι της μικρής γοργόνας και πλησίασε μαγεμένος.»

26. Πλάνο: Η Αλυσάχνη και ο Καρχαρίας ζωγραφισμένοι πάνω στην άμμο αντικρυστά.

«Η Αλυσάχνη έβλεπε για πρώτη φορά στη ζωή της από κοντά ένα τόσο μεγάλο ψάρι.»

27. Πλάνο: κοντινό στο πρόσωπο της Λένιας. Έκφραση έκπληξης και χαράς.

«Τα ματάκια της άνοιξαν με έκπληξη και χαρά!»

-Γεια σου!!! Τι είσαι;;;

28. Πλάνο: κοντινό στο πρόσωπο του Δημήτρη.

-Μα καρχαρίας φυσικά!

29. Πλάνο: μεσαίο στη Λένια. Ανοίγει σιγά-σιγά το πλάνο. Τα παιδιά είναι στην παραλία του Αη-Γιώργη.

-Πόσο χαίρομαι που γνωρίζω επιτέλους έναν Καρχαρία!!!

30. Πλάνο: μεσαίο στο Δημήτρη

-Δεν με φοβάσαι;;;

31. Πλάνο: μεσαίο στη Λένια.

-Γιατί να σε φοβάμαι;

32. Πλάνο: μεσαίο στο Δημήτρη

-Γιατί είμαι κακός!

33. Πλάνο: μεγάλο να φαίνεται ολόκληρη η Λένια και ο Δημήτρης.

-Μπα, εμένα δε μου φαίνεσαι κακός! Μόνο μεγάλος !

34. Πλάνο: μεταφερόμαστε στην πλατεία της χώρας. Συμβολική αλλαγή χώρου που σηματοδοτεί την αλλαγή που αρχίζει να συντελείται μέσα στον καρχαρία.

-«Οι άνθρωποι λένε ότι είμαι κακός!!!» είπε ο καρχαρίας προσπαθώντας να φανεί κακός, αλλά τα είχε τόσο χαμένα που δεν τα κατάφερε. Η φωνή του μόνο ακούστηκε αστεία βραχνή. «Οι άνθρωποι όλο ταινίες φτιάχνουν και ιστορίες λένε για το πόσο κακός είμαι».

35. Πλάνο: μεταφερόμαστε στην ταρατσα ενός σπιτιού στο χωριό που είναι πολύ ιδιαίτερο σκηνικό με μία μικρή σκαλίτσα που οδηγεί σε άλλο επίπεδο. Εδώ η Λένια ξεκινά και γίνεται παιχνιδιάρικα.

-«Άντε, καλέ!!!» είπε η μικρή γοργόνα και ξεκαρδίστηκε στα γέλια. «Κι εσύ πιστεύεις στους ανθρώπους;;;;; Οι άνθρωποι λένε πως δεν υπάρχουν γοργόνες!!! Μα κοίτα... Εγώ είμαι ολοζώντανη μπροστά σου!!! » Είπε η Αλίσια κάνοντας μία ανάλαφρη πιρουέτα μπροστά στη μύτη του καρχαρία κλείνοντας παιχνιδιάρικα το μάτι της.

«Μα τι πλάσμα είναι αυτό;»

36. Πλάνο: η Λένια αρχίζει να προχωρά κι ο Δημήτρης τρέχει ξωπίσω της. Η Λένια ανεβαίνει τα σκαλοπάτια. Τώρα φαίνεται αυτή πιο ψηλή. Συμβολική κίνηση για να φανεί η υπεροχή των λόγων της.

-«Πρώτη φορά θα έχω φίλο έναν καρχαρία!»

-«Μα πώς γίνεται να είμαστε φίλοι;» «Είμαστε τόσο μα τόσο διαφορετικοί. Εσύ είσαι μικροσκοπική κι εγώ τεράστιος. Εσύ έχεις γλυκιά φωνή κι εγώ ένα άσχημο στόμα με κοφτερά δόντια».

37. Πλάνο: η Λένια έχει ανέβει στο μικρό ταρατσάκι κι από εκεί μιλά στον Δημήτρη, οπότε τώρα έχουμε την αντιστροφή στο ύψος. Η Γοργόνα μας είναι σε πιο υψηλό επίπεδο, γιατί κατέχει μία αλήθεια που ο καρχαρίας ακόμη δεν έχει συνειδητοποιήσει.

-«Μα ακριβώς επειδή είμαστε διαφορετικοί μπορούμε να γίνουμε καλοί φίλοι!!! Γιατί μαζί θα κάνουμε πράγματα που δεν μπορεί ο καθένας μόνος του!

Στα κοράλλια έχουν μπλεχτεί πολλές πλαστικές σακούλες. Εγώ με τα λεπτά, μικρά μου δάχτυλα μπορώ να τις ξεμπλέκω κι εσύ με το μεγάλο σου στόμα να τις μαζεύεις όλες μαζί και να τις πηγαίνεις στο μπαούλο στο παλιό ναυάγιο.»

38. Πλάνο: επιστροφή στον κύκλο της αφήγησης. Τα πρόσωπα των παιδιών αντιπροσωπεύουν τους καλούς ανθρώπους που θα βρουν τα σκουπίδια να τα μαζέψουν.

«Έπειτα επειδή είσαι δυνατός, θα σπρώξεις το μπαούλο μέχρι έξω στην ακτή κι εγώ με το τραγούδι μου θα καλέσω για βοήθεια. Κάποιοι καλοί άνθρωποι θα βρεθούν σίγουρα να το μαζέψουν.»

39.Πλάνο: η Λένια κι ο Δημήτρης περπατούν δίπλα στη θάλασσα, σε βραχάκια και μαζεύουν πλαστικά σκουπίδια.

«Έτσι κι έγινε! Ο Καρχαρίας ακολουθούσε τη μικρή μας γοργόνα που του έλεγε ιστορίες και τραγούδια. Μαζί με τη νέα του φίλη καθάριζαν τη θάλασσα από τα πλαστικά σκουπίδια. Για πρώτη φορά έκανε κάτι χρήσιμο, κάτι καλό κι ένιωθε ένα πρωτόγνωρο, χαρούμενο συναίσθημα μες στην καρδιά του. Σταμάτησε να κυνηγάει και να τρομάζει τα άλλα ψάρια του βυθού. Του φαινόταν τόσο άχαρο τώρα το παλιό του παιχνίδι.»

40. Πλάνο: Η Χαρά έχει χαλαρώσει πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας και χαμογελάει. Μία πλαστική σακούλα καλύπτει τη ζωγραφισμένη στην άμμο γοργόνα.

«Μια όμορφη μέρα που η θάλασσα ήταν ακύμαντη, η Αλισάχνη ανέβηκε στην επιφάνεια κι αφέθηκε στο ελαφρύ λίκνισμα της και στο χάδι του ήλιου. Σχεδόν την πήρε ο ύπνος. Έτσι δεν κατάλαβε ότι μία μεγάλη πλαστική σακούλα ερχόταν σιγά - σιγά από πίσω της πάνω στο νερό σαν ένα δίχτυ, ώσπου την τύλιξε. Όταν άνοιξε τα μάτια της χαμογέλασε γλυκά, γιατί στην αρχή νόμισε ότι ήταν μέσα σε μία διάφανη, παιχνιδιάρικη φυσαλίδα.»

41.Πλάνο: η Λένια στο χωριό σε έναν χώρο που μοιάζει με φυλακή να κάνει κινήσεις που δείχνουν εγκλωβισμό.

«Όταν όμως την άγγιξε, δεν άνοιξε γεμίζοντας χαρούμενα ουράνια τόξα τον αέρα. Το πλαστικό είναι σκληρό κι άψυχο υλικό. Παρέμεινε εκεί φυλακίζοντας την. Και καθώς ήταν μικρή, δεν μπορούσε να ελευθερωθεί μόνη της. Ποιος θα μπορούσε να σώσει τη γοργόνα μας τώρα;»

42.Πλάνο: ο Δημήτρης να τρέχει σε σοκάκια-τούνελ στο χωριό φωνάζοντας το όνομα της Αλισάχνης. Τη βρίσκει παγιδευμένη. Στέκεται απ' έξω ανήμπορος.

«Ο φίλος της, ο νεαρός καρχαρίας, άρχισε να ανησυχεί, γιατί είχε πολλές ώρες να τη δει. Ξεκίνησε με αγωνία να την ψάχνει, γιατί ποτέ ξανά η Αλισάχνη δεν είχε εξαφανιστεί. Κι όταν την βρήκε παγιδευμένη μες στη σακούλα, ένιωσε μεγάλο θυμό για τους ανθρώπους, που εξαιτίας τους κινδύνευε η μοναδική του φίλη. Η αγαπημένη του φίλη.»

43. Κύκλος αφήγησης. Θα μπορούσε το παρακάτω απόσπασμα να παρουσιαστεί ως ένας μικρός διάλογος ανάμεσα στη γυναίκα και τα παιδιά.

«Το πρώτο που σκέφτηκε, για να την ελευθερώσει, ήταν να χρησιμοποιήσει τα κοφτερά του δόντια. Το πιο ισχυρό του όπλο, πάνω στο οποίο είχε επενδύσει όλη την δύναμη και την αυτοπεποίθησή του. Μα αμέσως συνειδητοποίησε ότι αν προσπαθούσε να σκίσει τη σακούλα με τα δόντια του θα τραυμάτιζε θανάσιμα την Αλισάχνη. Μήπως τότε να έδινε ένα χτύπημα στη σακούλα με την ουρά του; Κι αυτή δυνατή ήταν. Μα πάλι τότε θα σκότωνε τη μικρή γοργόνα.»

44. Πλάνο: ο Δημήτρης κάθεται στενοχωρημένος μέσα στο «τούνελ» που συμβολίζει το δικό του αδιέξοδο.

«Πρώτη φορά στη ζωή του ένωσε τελείως ανίσχυρος. Τα όπλα του δεν μπορούσαν να του φανούν χρήσιμα.»

45. Η Λένια αποκαμωμένη μέσα στη φυλακή της.

«Κάτι έπρεπε όμως να γίνει! Η ώρα περνούσε κι η μικρή γοργόνα έχανε διαρκώς τις δυνάμεις της. Κι ήταν τόσο όμορφη, μικρή και αθώα.»

46. Πλάνο με drone και το Δημήτρη μόνο του στην παραλία. Μεσαίο πλάνο να φωνάζει «Βοήθεια». Κοντινό πλάνο στο πρόσωπο του όπου βλέπουμε την αγωνία και την απόγνωση. Αυτή τη φορά η μοναξιά στην παραλία δε συνδέεται με αυτοπεποίθηση και ικανοποίηση, όπως την πρώτη φορά. Παιδιά κρυμμένα στα βράχια να μην ανταποκρίνονται στο κάλεσμα του.

«Τότε αποφάσισε να ταπεινωθεί και να κάνει κάτι που ποτέ πριν δεν είχε διανοηθεί: να ζητήσει βοήθεια. Όλο και κάποιος αστακός θα περνούσε από εκεί κοντά - έστω κι ακινός- που θα μπορούσε με τις δαγκάνες του ν' ανοίξει τη σακούλα χωρίς να κινδυνεύσει η Αλισάχνη. Μα κανένα πλάσμα του βυθού δεν τολμούσε να πλησιάσει, αν και άκουσαν που φώναζε για βοήθεια. Τόσα χρόνια τους τρομοκρατούσε κι όλοι φοβόνταν τον καρχαρία.

47. Πλάνο: ο Δημήτρης πάλι εγκλωβισμένος στο «τούνελ».

Τώρα καταλάβαινε πόσα λάθη είχε κάνει στη ζωή του. Εκφοβίζοντας τ' άλλα ψάρια, δεν έκανε κακό μόνο σε αυτά, αλλά και στον ίδιο του τον εαυτό. Και στη μοναδική του φίλη, που δεν έφταιγε σε τίποτα.

«Κάτι πρέπει να υπάρχει, Θεέ μου, πιο δυνατό από όλα αυτά!!! Κάτι θα πρέπει να υπάρχει που να σώσει τη μικρή γοργόνα μου».

48. Επιστροφή στον κύκλο της αφήγησης. Ο κύκλος της αφήγησης τώρα θα μπορούσε να είναι στην πλατεία της χώρας. Η γυναίκα ρωτάει τα παιδιά τι θα μπορούσε να γίνει τότε. Τα παιδιά δίνουν διαφορετικές εκδοχές τέλους.

«-Και τότε τι λέτε να έγινε;

-Άρχισε να τραγουδάει η γοργόνα και τα ψάρια τότε κατάλαβαν ότι κινδύνευε και πλησίασαν να τη σώσουν, γιατί την αγαπούσαν. (Άννα)

-Ο Καρχαρίας άρχισε να κλαίει και τα ψάρια κατάλαβαν ότι δεν είναι κακός πια και πλησίασαν να τον βοηθήσουν. (Τζένη)

-Και τα δάκρυα του μέσα στο νερό πώς ήταν; (ρωτάει ένα παιδί)

-Ανέβαιναν προς την επιφάνεια της θάλασσας σα φυσαλίδες» (Τζένη)

49. Πλάνο: Η Λένια μέσα στη φυλακή της κι ο Δημήτρης απ' έξω να την κοιτάζει.

«Η Αλισάχνη άνοιξε τα ματάκια της, τον κοίταξε και ψιθύρισε με τις τελευταίες δυνάμεις που της είχαν απομείνει:

«Σ' αγαπώ.....»

Ήταν η πρώτη φορά που ο Καρχαρίας άκουσε κάποιον να του λέει ότι τον αγαπάει. Ένα μεγάλο, καυτό δάκρυ κύλησε στο μάγουλο του κι έσταξε πάνω στη σακούλα...

Κι ακριβώς στο σημείο εκείνο το πλαστικό έλιωσε κι άνοιξε μία μεγάλη τρύπα!!!

50. Πλάνο: Η Λένια ανεβαίνει τα σκαλάκια που την οδηγούν έξω από τη φυλακή της.

Η Αλισάχνη πήρε μία βαθιά ανάσα από το οξυγόνο που μπήκε και γλίστρησε έξω από τη σακούλα.

51. Πλάνο: Στο αλώνι με θέα το χωριό και τη χώρα τα παιδιά αγκαλιάζονται. Κάνουν γύρω-γύρω. Στο τέλος κάθονται και αγναντεύουν τη θάλασσα ακουμπώντας ο ένας το κεφάλι του στον άλλον.

«Η αγάπη έσωσε τη μικρή γοργόνα. Κι ο Καρχαρίας τότε κατάλαβε ότι η πιο μεγάλη δύναμη είναι η Αγάπη.

Συνέχισαν αγαπημένοι να καθαρίζουν τις θάλασσες κι εμείς που ακούσαμε την ιστορία τους αποφασίσαμε να τους βοηθήσουμε σε αυτό που κάνουν!»

52. Πλάνο: τίτλοι τέλους, όπου παράλληλα φαίνονται πλάνο με παιδιά και καθηγητές να καθαρίζουν την ακτή από σκουπίδια.

Τοποθεσίες

Παραλία Αη Γιώργη

Χώρα: πλατεία, στοές

Χωριό: ταραύσα, στοές, «φυλακή», αλώνι